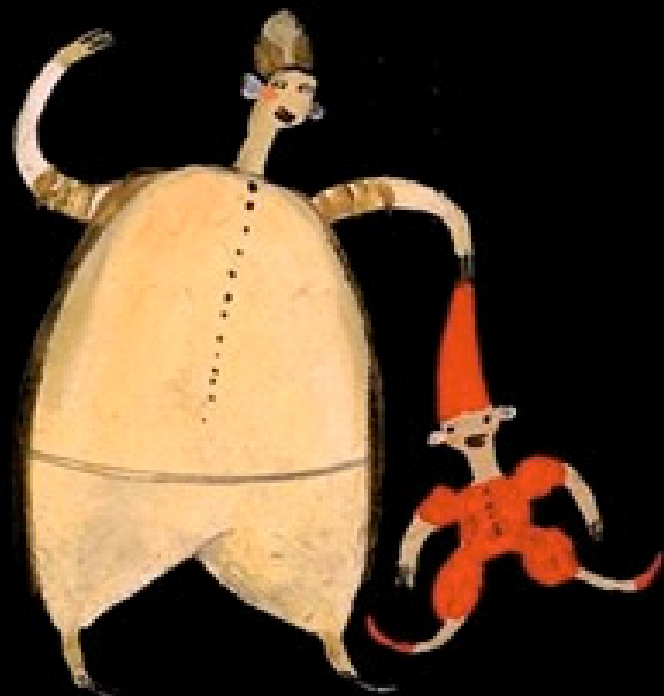

כתב מוהמד ריזה יוספי
איורים גשהין קאיריי

הראש החשוף

ראשו של הלהטוטן היה קרח, ויום אחד
סוחר בדים ריחם עליו ונתן לו חתיכת
בד לבד, באומרו "מר להטוטן, תעשה
לך מזה כובע, כדי שהשמש לא תצרוב
את ראשך חשוף."

חי פעם להטוטן גבוה כמו עץ ארז. היו לו
בובות שאתן שיחק והציג במסיבות,
בחתונות או סתם ברחוב. משחק
הבובות שימח את האנשים.

הלהטוטן לקח את הבד, הלך לכובען ואמר "שנה טובה מר כובען! אולי תוכל לעשות מבד הזה כובע בשבילי?"
"למה רק כובע אחד?" אמר הכובען "אשמח לעשות לך גם עשרה כובעים, רק תזכור לבוא לחתונה של בתי היקרה, ותביא אתך את התוף ואת כל הבובות ובמיוחד את מוברק, והאביר והדרוויש."
"לא, לא אשכח לבוא" אמר הלהטוטן "אבוא אליך ואביא את הבובות. רק תעשה לי את הכובע לראשי."

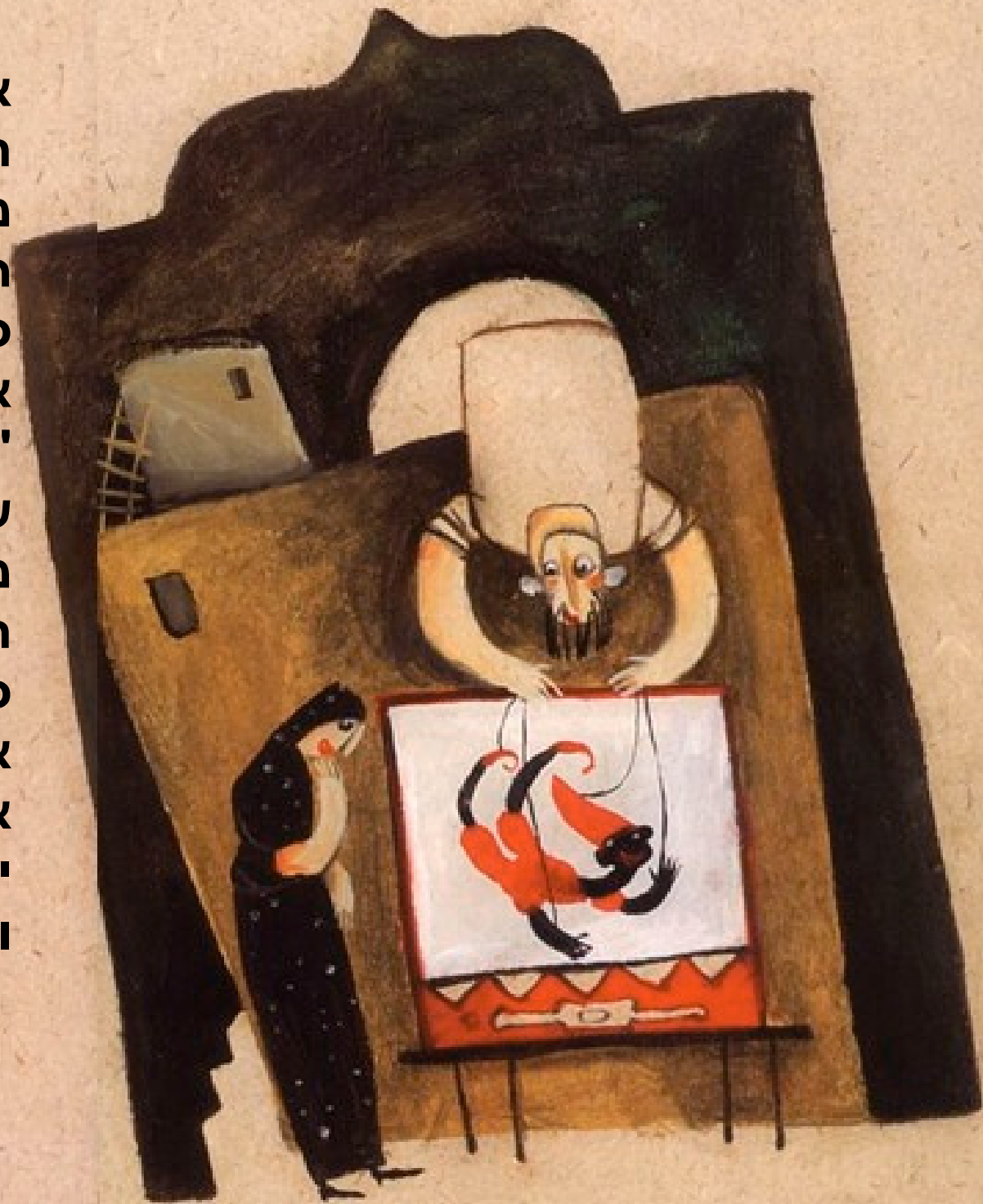
הוא עזב את הכובען אבל מיד
ביציאה אמרו לו הבובות "אדון
קרח שלנו, דוד כובען מוכן היה
לעשות עשרה כובעים. למה
ביקשת רק כובע אחד?"
חזר הלהטוטן ואמר לכובען
"דוד כובען, שעושה כובעים
יפים, תעשה שני כובעים.
תעשה גם כובע בשביל בובה
אקבר האביר, שגם ראשו
קרח."
אמר הכובען "אעשה כובע יפה
גם בשביל אקבר, תבוא
מחרתיים ותביא קצת ממתקים
בתמורה."

הלהטוטן יצא משם מרוצה. אבל מיד
בקצה הרחוב אמרו שוב הבובות "אדון
קרח שלנו, דוד כובען מוכן לעשות עשרה
כובעים. מדוע ביקשת רק שני כובעים?"
הלהטוטן חזר מיד ואמר "דוד כובען, אנא
עשה שלושה כובעים.

ראה את דרוויש
המסכן, שאין לו
אלא קערת נדבות
שלו, וראשו קרח!"

אמר הכובען "אעשה שלושה כובעים.
 תחזור בסוף השבוע, תביא קצת
 ממתקים וקח את הכובעים."
 הלהטוטן חזר שמח הביתה. הוא שמח
 כל כך שלא יכול היה לישון בלילה.
 אבל למחרת אמרו לו הבובות
 "אדון להטוטן שלנו, דוד כובען אמר
 שיעשה לך גם עשרה כובעים.
 מדוע ביקשת רק שלושה?"
 חזר הלהטוטן ואמר לכובען "דוד
 כובען, עשה עוד כובע, כובע לעלי
 אשגר החתן הקרח."
 אמר הכובען "טוב. אעשה כובעים
 יפים. תחזור ביום ראשון עם ממתקים
 וקח את הכובעים המוכנים."

הלהטוטן יצא משם ושר בשמחה.
בערב הוא נתן הצגה ובה הבובות רקדו וקפצו.
הילדים נהנו מאוד מההצגה. הם שמעו את
הסיפור של מוברק וגופרי, של הדרוויש ושל
אקבר, וצחקו בקול.
אבל בערב אמרו הבובות "אדון להטוטן,
דוד כובען אמר שיעשה עשרה כובעים.
מדוע ביקשת רק ארבעה?"

למחרת בבוקר הלך הלהטוטן לכובען ואמר
"דוד כובען, עשה לי חמישה כובעים. עשה גם
כובע למוברק. ראית אתמול את מוברק
המשרת השחור. אין לו כובע והוא קרח!"
אמר הכובען "אעשה לך כובעים. חזור בעוד
שבוע, לא, חזור בעוד שבועיים, לחתונת בתי
היקרה. חמשת הכובעים שלך יראו כמו חמישה
כתרים על ראשיהן של הבובות. חזור עם
הבובות ותשמח באיי החתונה.

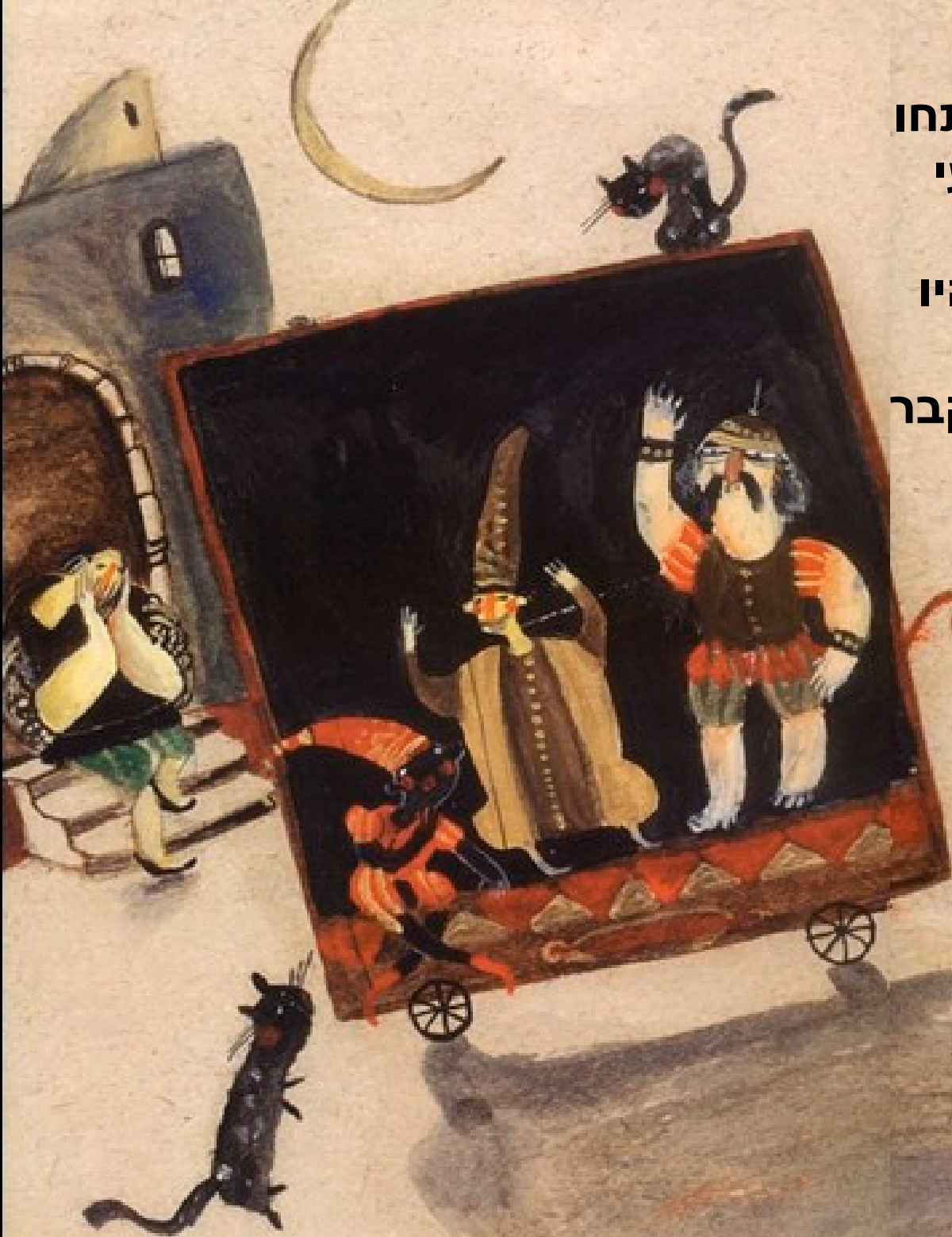

הלהטוטן חזר הביתה. הוא ספר את הימים
עד יום החתונה של בת הכובען.
וביום החתונה בא עם כל הבובות שלו למסיבה.
בא לקראתו הכובען עם חבילה תחת זרועו.
"ערב טוב מר להטוטן. הנה כובעי הלבד שלך,
ראה איזה יופי. עוד לא ראית כאלה בחיך!"

הלהטוטן התיר את החבילה ועיניו נפתחו
לרווחה "האם אלה כובעי לבד או כובעי
ליצנים?" שאל.

חמשה כובעים קטנים כמו אפרסקים היו
בחבילה. אמר הלהטוטן
"דוד כובען, ביקשתי לעשות כובע לאקבר
האביר, לעלי אשגר, למוברק השחור,
לדרויש אבל גם לראשי הקרח!"
"כמה אתה משונה" אמר הכובען
"הבנתי שרצית כובעים לבובות שלך.
הרי מחתיכת לבד קטנה כזו אפשר
לעשות רק כובעים קטנים."

הבובות רצו אליו והוא שם כובע על
ראשו של האביר, ושל מוברק ושל
דרויש ושל החתן ואחד נתן גם לחג'.
ואז אמר "איזה מזל ביש. כולם חובשים
כובעים ורק ראשי חשוף"

הלהטוטן התעצב, אבל אז קרא "הי
בובות! אביר, מוברק, מר דרוויש ומר חתן
בואו וראו את הכובעים שלכם!"

"תתחילו להציג בובות"
אמר "תתחילו לנגן.
אל תתעצלו,
קדימה למשחק!"
והתחיל לנגן ולשיר.

**הבובות התחילו בהצגה והאורחים מחאו כף
וצחקו. ורק הלהטוטן מלמל לעצמו
"ראה מה קרה, להטוטן זקן! רצית כובעים
לכולם, ובעצמך נשארת עם ראש חשוף. האם זה
אתה מרקיד את הבובות או שהן המרקידות
אותך? אני כלל לא בטוח בכך."**

**הבובות חבשו את כובעיהן ורקדו. הן צחקו
מראשו הקרח של הלהטוטן שלהן ואמרו "אולי
זה אנחנו שמרקידות אותו?"
ואז הלהטוטן נתן את התוף לבובות ואמר
"מעתה אתן תנגנו ואני ארקוד."**

והתחיל לרקוד.

